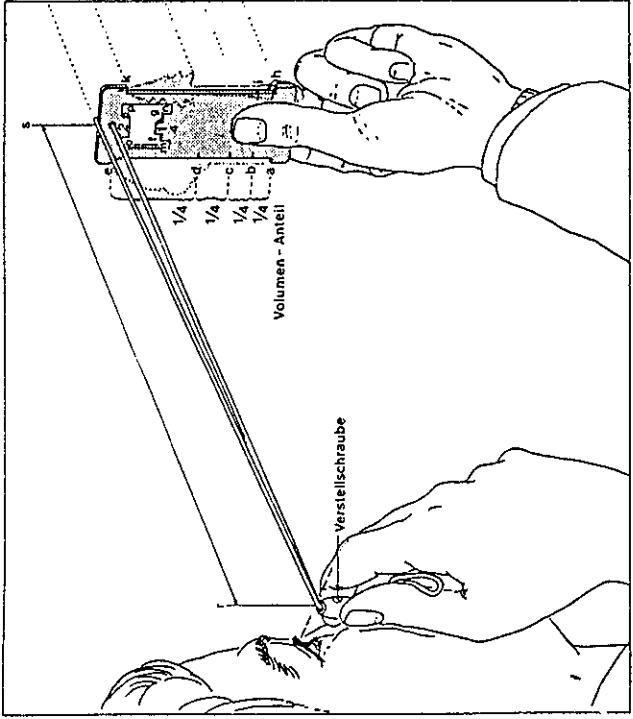

DENDROMETER (II)

Institut für Forstwissenschaft und Ertragskunde der Universität Göttingen

Båndets længde kan, især på grund af fugtighed, ændre sig. Dertil skal båndlængden af og til kontrolleres og eventuelt justeres ved hjælp af stilleskrue "r".

BRUGSANVISNING:

1. Højdebestemmelse:

Hold dendrometeret i en passende afstand fra øjet, og sigt på træet. Afpas enten afstanden fra øjet til dendrometrret eller afstanden til træet, så punkterne "k" og "h" er ud for henholdsvis træets top og stammens fod. Forholdet mellem det korte stykke "hi" og hele langden "hk" er 1:10. Højden af det punkt på træet som man ser gennem "i", er en 1/10 af træets højde. For at finde træets højde, mæler man altså højden fra poden af træet til dette punkt, og multiplicerer den med 10.

2. Grundfladebestemmelse (vinkeltælling efter Bitterlich):

Siges der, gennen en spalte af en given bredde, fra et punkt mod alle træer i 1,3 meters højde, hele vejen rundt i en cirkel, så er bevoksningens grundflade en funktion af vinklen (venstre spaltebegrensningsøje-højre spaltebegrensnings), og antallet af træer som synes tykkere end spalteåbningen.

Holdes dendrometeret lodret, 50 cm fra øjet "r" (50 cm båndlængde = afstanden "rs" fra øjets pupil til pladen), så opnås med bredden "fg" en vinkel, hvor hvert talte træ sværer til 1 m²/ha (Faktor 1).

Siges mod træerne over korinet "op" henholdsvis "mn", så bruger man faktor 2 eller 4. Det vil sige, at antallet af tætte træer må multipliceres med den pågældende faktor for at give grundfladen pr. hektar. Ved vinkeltælling i håldende terræn "K" skal den fundne grundflade multipliceres med korrektionsfaktoren "K" ($K = 1 / \cos(\alpha)$), fra tabellen på dendrometrret.

Vigtigt: For egentlig brug af dendrometeret bør brugeren teste sig selv, ved at male træer som måske måske ikke skal tælles med. Forholdet DBH (m) Afstand (m) fra stæsted til midten af træet skal ved faktor 1 være 1:50, ved faktor 2, 1:35, og ved 4, 1:25.

3. Skøn af masseandele, til vurdering af enkelstammer:

Samme fremgangsmåde som ved højdemålingen. Ned de tre markeringer "a", "c" og "d" inddeles det træ som befinner sig mellem "a" og "e" i fire sektioner med ens masse.

4. Skøn af bevoksningsvolumen med formhældetarif:

Har man bestemt bevoksningens middelhøjde (hm), så kan for de fire hoved-træarter (1) de tilsvarende formhælder afdæses ud fra tabellen på dendrometrret. Herefter kan volumen (2) beregnes efter formlen: $V = G * FH$ (v. LAER & SPEIDEL, 1959).

Noter:

1) Træarter:

Ei(che) = Eg	(Quercus robur, Quercus petraea)
Bu(che) = Bog	(Fagus sylvatica)
Fi(chte) = Rødgren	(Picea abies)
Ki(efer) = Skovfyrt	(Pinus sylvestris)

2) Volumen er med bark, da det drejers sig om stående masse.

Litteratur:

BITTERLICH, W.: "Die Winkelzählprobe", Forstwissenschaftliches Centralblatt 1952, s. 215 - 225.

KRAMER, H.: "Nutzungsplanung in der Forsteinrichtung", J.D. Sauerländer's Verlag, Frankfurt am Main, 1982.

KRAMER, H. & AKCA, A.: "Leitfaden für Dendrometrie und Bestandesinventur", J.D. Sauerländer's Verlag, Frankfurt am Main, 1981, 2. opdag.

LAER, W. von Lagen & SPEIDEL, G.: "Forsteinrichtung, Leitsätze und Zahlungsgrundlagen in Grundlagen der Forstwirtschaft", udgivet af R. Müller, Hannover, 1959, s. 57.

SPEIDEL, G.: "Die Wertklasse als Gütemassstab in der Forsteinrichtung", Forstarchiv, 26. Årg., 1955, s. 217 - 224.

Dendrometrret er udviklet af professor Dr. H. Kramer ved Institut für Forsteinrichtung und Ertragslehre midt i 1970-erne. Næværende brugsanvisning er oversat og bearbejdet af stud. silv. Jesper Christensen, maj 1989.